

МАЛОЛЕТНО ЛИЦЕ КАО СВЕДОК

Уколико се појави сумња да малолетно лице, које треба саслушати у својству сведока у кривичном поступку, није способно да схвати значај права да не мора да сведочи, суд је дужан да путем вештачења утврди ту чињеницу.

Из образложења:

Дајући у образложењу решења разлоге за свој закључак првостепени суд наводи да како је одредбом члана 98. став 3. ЗКП прописано да малолетно лице која с обзиром на узраст и душевну развијеност није способно да схвати значај права да не мора сведочити не може се саслушати као сведок, осим ако је то сам окривљени захтевао и како приликом саслушања у својству сведока Ј.М. дана 27. марта 2009. године у тренутку када је она имала навршених 15 година живота, није прибављено мишљење психолога на околност да ли је она, с обзиром на свој узраст и душевну развијеност, способна да схвати значај права да не мора сведочити, већ је саслушана иако то окривљени нису захтевали, то је првостепени суд издвојио из списка предмета наведени записник о саслушању сведока мал. Ј.М.

Међутим, основани су жалбени наводи јавног тужиоца да је првостепени суд непотпуно утврдио чињенично стање, с обзиром да је применио одредбе члана 98. став 3. ЗКП, а да претходно уопште није утврдио да ли је сведок мал. Ј.М., с обзиром на свој узраст и душевну развијеност у време давања спорног исказа била способна да схвати значај права да не мора да сведочи. Наиме, првостепени суд је био у обавези да на адекватан начин, путем вештачења од стране педагога, утврди способност или неспособност сведока, па тек да потом издвоји из списка предмета записник о саслушању овог сведока, уколико се то покаже оправданим и потребним. Наиме, уколико је првостепени суд имао сумње, а с обзиром на узраст и душевну развијеност мал. сведока Ј.М., у њену способност да схвати значај права да не мора сведочити, то је морао да исто утврди на адекватан начин, како је то напред наведено.

(Решење Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 4020/11 од 08. децембра 2011. године - решење Вишег суда у Београду К. бр. 1283/10 од 09. септембра 2011. године)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*